

JUHÁSZ GYULA

ÖSSZES VERSEI

(HIRLAPI ÉS KÉZIRATI VERSHAGYATÉK)

SAJTÓ ALÁ RENDEZTE

PAKU IMRE

SZUKITS-KIADÁS 1941

TRIANON

Nem kell beszélni róla sohasem,
De mindig, mindig gondoljunk reá.

*

Mert nem lehet elfeledni, nem, soha,
Amíg magyar lesz és emlékezet,
Jog és igazság, becsület, remény,
Hogy volt nekünk egy országunk e földön,
Melyet magyar erő szerzett vitézül
S magyar szív és ész tartott meg bizony.
Egy ezer évnek vére, könnye és
Verejtékes munkája adta meg
Szent jussunkat e drága hagyatékhoz.
És nem lehet feledni, nem, soha,
Hogy mienk volt a kedves Pozsony,
Hol királyokat koronáztak egykor
S a legnagyobb magyar hirdette hévvel,
Nem volt, de lesz még egyszer Magyarország!
És nem lehet feledni, nem, soha,
Hogy mienk volt legszebb koszorúja
Európának, a Kárpátok éke
És mienk volt a legszebb kék szalag,
Az Adriának gyöngyös pártadisze!
És nem lehet feledni, nem, soha,
Hogy mienk volt Nagybánya, ahol
Ferenczy festett, mestereknek álma
Napfényes műveken föltündökölt
S egész világra árasztott derűt.
És nem lehet feledni, nem, soha,
Hogy Váradon egy Ady énekelt
És holnapot hirdettek magyarok,
És nem lehet feledni, nem, soha
A bölcsöket és sírokat nekünk,
Magyar bölcsöket, magyar sírokat,
Dicsőség és gyász örök fészkeit.
Mert ki feledné, hogy Verecke útján

Jött e hazába e honfoglaló nép
És ki feledné, hogy erdélyi sikon
Tűnt a dicsőség nem múló egébe
Az ifjú és szabad Petőfi Sándor!
Ő egymaga a diadalmas élet,
Út és igazság csillaga nekünk,
Ha őt fogod követni gyászban, árnyban,
Balsorsban és kétségben, ó magyar,
A poklok kapuin is győzni fogsz
S a földön föltalálod már a mennyet!

*

S tudnád feledni a szelíd Szalontát,
Hol Arany Jánost ringatá a dajka,
Mernéd feledni a kincses Kolozsvárt,
Hol Korvin Mátyást rengeté a bölcső,
Birnád feledni Kassa szent halottját
S lehet feledni az aradi öskert
Tizenhárom magasztos álmodóját,
Kik mind, mind várnak egy föltámadásra?

*

Trianon gyászos napján, magyarok,
Testvéreim, ti szerencsétlen, átkos,
Rossz csillagok alatt virrasztva járók,
Ó nézzetek egymás szemébe nyiltan
És őszintén s a nagy, nagy sír fölött
Ma fogjatok kezet s esküdjete
Némán, csupán a szív verésével
S a jövő hitével egy nagy esküt,
Mely az örök életre kötelez,
A munkát és a küzdést hirdeti
És elvisz a boldog föltámadásra.

*

Nem kell beszélni róla sohasem,
De mindig, mindig gondoljunk reá!